

caii

Roxana.c

oftează ziua-n pleoapa ce se-nchide
iar taie noaptea filmul. acum poți
să uiți mașinăria unde cail
au obosit de când tot trag la roți

cu hamuri atârdate încă pleacă
prin iarba grea a somnului visând
în zori se leagă iar în atelaje
în care alți cai intră rând pe rând

doar când vreunul uită să se-ntoarcă
văzduhul i se-așterne ca un drum
și-n timp ce-aleargă liber se aprinde
o stea tăcută-n coama lui de fum